

31998L0034

21.7.1998

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 204/37

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 98/34/ES
ze dne 22. června 1998
o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 100a, 213 a 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ⁽³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ⁽⁴⁾ byla různým a podstatným způsobem měněna; že z důvodů srozumitelnosti a přehlednosti by měla být tato směrnice kodifikována;

(2) vzhledem k tomu, že vnitřní trh představuje prostor bez vnitřních hranic, ve kterém je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu; že zákaz kvantitativních omezení pohybu zboží a zákaz opatření s rovnocenným účinkem je jednou ze základních zásad Společenství;

(3) vzhledem k tomu, že v zájmu hladkého fungování vnitřního trhu by měla být zajištěna co možná největší transparentnost národních iniciativ při zavádění norem nebo technických předpisů;

(4) vzhledem k tomu, že překážky obchodu, které vyplývají z technických předpisů týkajících se výrobků, jsou přípustné jen tehdy, jsou-li nezbytné ke splnění základních požadavků a je-li jejich cílem veřejný zájem, jehož jsou hlavní zárukou;

(5) vzhledem k tomu, že je nezbytně nutné, aby Komise měla před přijetím technických předpisů k dispozici potřebné informace; že v důsledku toho musí členské státy, které mají usnadňovat práci Komise při plnění jejích úkolů podle článku 5 Smlouvy, oznamovat Komisi své návrhy v oblasti technických předpisů;

(6) vzhledem k tomu, že všechny členské státy musí být informovány o technických předpisech připravovaných kterýmkoli jiným členským státem;

(7) vzhledem k tomu, že cílem vnitřního trhu je vytvořit prostředí vedoucí ke konkurenceschopnosti podniků; že zvyšování informovanosti je jedním ze způsobů, jak pomoci podnikům lépe využívat výhod vlastních tomuto trhu; že je tedy nezbytné umožnit hospodářským subjektům posoudit dopad vnitrostátních technických předpisů navrhovaných jinými členskými státy pravidelným zveřejňováním názvů oznámených návrhů a opatřeními týkajícími se důvěrnosti těchto návrhů;

(8) vzhledem k tomu, že je v zájmu právní jistoty vhodné, aby členské státy veřejně oznamovaly přijetí vnitrostátního technického předpisu v souladu s pravidly stanovenými touto směrnicí;

(9) vzhledem k tomu, že jedná-li se o technické předpisy pro dané výrobky, zahrnují opatření navržená pro zajištění řádného fungování trhu nebo jeho trvalého rozvoje větší transparentnost vnitrostátních záměrů a rozšíření kritérií a podmínek pro posuzování možného vlivu navrhovaných předpisů na trh;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 12.3.1997, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 133, 28.4.1997, s. 5.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. září 1997 (Úř. věst. C 304, 6.10.1997, s. 79), společný postoj Rady ze dne 23. února 1998 (Úř. věst. C 110, 8.4.1998, s. 1), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 30. dubna 1998 (Úř. věst. C 152, 18.5.1998) a rozhodnutí Rady ze dne 28. května 1998.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 96/139/ES (Úř. věst. L 32, 10.2.1996, s. 31).

- (10) vzhledem k tomu, že je nezbytné posuzovat všechny požadavky kladené na výrobek a zvažovat vývoj vnitrostátní praxe v oblasti právní úpravy týkající se výrobků;
- (11) vzhledem k tomu, že požadavky na spotřební cyklus výrobku po jeho uvedení na trh jiné než technické specifikace mají vliv na volný pohyb tohoto výrobku nebo brání řádnému fungování vnitřního trhu;
- (12) vzhledem k tomu, že je nezbytné vysvětlit pojem technického předpisu *de facto*; že zejména předpisy, v nichž orgán veřejné moci odkazuje na technické specifikace nebo jiné požadavky nebo vyzývá k jejich dodržování, a předpisy vztahující se na výrobky, s nimiž je orgán veřejné moci ve veřejném zájmu spjat, vedou ve svém důsledku k větší závaznosti těchto požadavků nebo specifikací, než by tomu jinak bylo na základě jejich vlastního původu;
- (13) vzhledem k tomu, že Komise a členské státy musí mít navíc dostatek času pro navržení změn předpokládaného opatření, aby byly odstraněny nebo zmenšeny jakékoli překážky, které by toto opatření mohlo vytvořit volnému pohybu zboží;
- (14) vzhledem k tomu, že dotyčný členský stát musí při formulování konečného znění předpokládaného opatření brát tyto pozměňovací návrhy v úvahu;
- (15) vzhledem k tomu, že vnitřní trh předpokládá, že zejména tam, kde členské státy nemohou zavést zásadu vzájemného uznávání, Komise přijímá nebo navrhuje přijetí závazných právních předpisů Společenství; že bylo stanoveno zvláštní období pro dočasné pozastavení prací, které brání tomu, aby zavedení vnitrostátních opatření neohrozilo přijetí závazných právních předpisů Společenství Radou nebo Komisí v téže oblasti;
- (16) vzhledem k tomu, že v obou výše uvedených případech musí dotyčný členský stát v souladu s obecnými povinnostmi stanovenými v článku 5 Smlouvy odložit zavedení předpokládaného opatření o dobu postačující ke společnému přezkoumání navrhovaných změn nebo k vypracování návrhu závazného právního předpisu Rady nebo přijetí závazného právního předpisu Komise; že lhůty stanovené dohodou zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, dne 28. května 1969, o pozastavení prací a oznamování Komisi ⁽¹⁾, ve znění dohody ze dne 5. března 1973 ⁽²⁾, se v daných případech ukázaly jako nedostatečné, a je tedy nezbytné je přiměřeně prodloužit;
- (17) vzhledem k tomu, že postup týkající se úpravy pozastavení prací a oznamování Komisi obsažený ve výše uvedené dohodě ze dne 28. května 1969 se nadále používá pro výrobky, které jsou předmětem tohoto postupu, na který se tato směrnice nevztahuje;
- (18) vzhledem k tomu, že v zájmu snazšího přijímání opatření Společenství Radou by se členské státy měly zdržet přijímání technických předpisů poté, co Rada přijme společné stanovisko k návrhu Komise pro příslušné odvětví;
- (19) vzhledem k tomu, že v praxi mohou mít národní technické normy stejné účinky na volný pohyb zboží jako technické předpisy;
- (20) vzhledem k tomu, že by v důsledku toho vznikla potřeba informovat Komisi o návrzích norem za podobných podmínek, jaké platí pro technické předpisy; že podle článku 213 Smlouvy může Komise v mezích a za podmínek stanovených Radou v souladu s ustanoveními Smlouvy shromažďovat jakékoli informace a provádět jakákoli šetření potřebná pro splnění úkolů, které jí byly svěřeny;
- (21) vzhledem k tomu, že je rovněž nutné, aby členské státy a normalizační orgány byly informovány o normách připravovaných normalizačními orgány ostatních členských států;
- (22) vzhledem k tomu, že systematické oznamování je skutečně nezbytné pouze v případech nových předmětů normalizace a jen do té míry, může-li úprava těchto předmětů na národní úrovni způsobit rozdíly v národních normách, které ve svém důsledku mohou narušit fungování trhu; že každá následné oznámení nebo sdělení o postupu národních činností musí vyplývat ze zájmu o tyto činnosti vyjádřeného těmi, kterým byl tento nový předmět již sdělen;
- (23) vzhledem k tomu, že však Komise musí mít možnost vyžadovat sdělení celých národních normalizačních programů nebo jejich částí, aby tak mohla kontrolovat vývoj činnosti v oblasti normalizace v jednotlivých hospodářských odvětvích;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 76, 17.6.1969, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. C 9, 15.3.1973, s. 3.

- (24) vzhledem k tomu, že evropský systém pro normalizaci musí být organizován zainteresovanými stranami a v jejich prospěch na základě soudržnosti, transparentnosti, otevřenosti, vzájemné shody, nezávislosti na dílčích zájmech, účinnosti a rozhodování na základě národních zastoupení;
- (25) vzhledem k tomu, že fungování systému normalizace ve Společenství musí být založeno na takových základních právech národních normalizačních orgánů, jako jsou možnost obdržet návrhy norem, být informován o opatřeních přijatých jako reakce na předložené připomínky, být zapojen do národních normalizačních činností nebo mít možnost požadovat vypracování evropských norem namísto norem národních; že je úkolem členských států, aby v rámci své pravomoci přijaly vhodná opatření zajišťující dodržování těchto práv jejich normalizačními orgány;
- (26) vzhledem k tomu, že opatření týkající se pozastavení prací použitá pro národní normalizační orgány v době, kdy je evropská norma ve stadiu přípravy, musí být uvedena do souladu s příslušnými opatřeními přijatými normalizačními orgány, které působí v rámci evropských normalizačních orgánů;
- (27) vzhledem k tomu, že je nezbytné zřídit stálý výbor, jehož členy jmenují členské státy a jehož úkolem je pomáhat Komisi při zkoumání návrhů národních norem a napomáhat jí v jejím úsilí snižovat všechny nepříznivé dopady těchto norem na volný pohyb zboží;
- (28) vzhledem k tomu, že stálý výbor má být konzultován o návrzích požadavků na normalizaci uvedených v této směrnici;
- (29) vzhledem k tomu, že tato směrnice nesmí mít vliv na povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic stanovených v příloze III části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „výrobkem“ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;
 2. „technickou specifikací“ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku jako jsou úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování výrobků nebo jejich opatřování štítkem s jmenovitými údaji a postupy posuzování shody.
- Výraz „technická specifikace“ zahrnuje rovněž výrobní metody a postupy používané v souvislosti se zemědělskými produkty podle čl. 38 odst. 1 Smlouvy, s výrobky určenými pro lidskou spotřebu a pro spotřebu zvířat a v souvislosti s léčivými přípravky podle článku 1 směrnice 65/65/EHS⁽¹⁾, jakož i výrobní metody a postupy týkající se jiných výrobků, mají-li vliv na jejich charakteristiky;
3. „jiným požadavkem“ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;
 4. „normou“ technická specifikace přijatá uznaným normalizačním orgánem k opakovanému nebo trvalému použití, jejíž dodržování není závazné a která patří do jedné z těchto kategorií:
 - mezinárodní norma: norma přijatá mezinárodním normalizačním orgánem a veřejně dostupná,
 - evropská norma: norma přijatá evropským normalizačním orgánem a veřejně dostupná,
 - národní norma: norma přijatá národním normalizačním orgánem a veřejně dostupná;
 5. „normalizačním programem“ plán prací uznaného normalizačního orgánu obsahující seznam předmětů normalizačních prací;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se hromadně vyráběných léčivých přípravků (Úř. věst. 22, 9.2.1965, s. 369/65). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/39/EHS (Úř. věst. L 214, 24.8.1993, s. 22).

6. „návrhem normy“ dokument, který obsahuje znění technických specifikací týkajících se daného předmětu a který se připravuje k přijetí v souladu s postupem národní normalizace jako výsledek přípravných prací a který se předkládá k veřejnému připomínkovému řízení nebo posouzení;
7. „evropským normalizačním orgánem“ orgán uvedený v příloze I;
8. „národním normalizačním orgánem“ orgán uvedený v příloze II;
9. „technickým předpisem“ technické specifikace a jiné požadavky včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku s výjimkou předpisů uvedených v článku 10.

Technické předpisy *de facto* zahrnují:

- právní a správní předpisy členského státu, které odkazují na technické specifikace nebo jiné požadavky nebo profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace nebo na jiné požadavky, přičemž soulad s nimi předpokládá shodu s povinnostmi uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,
- dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanovují shodu s technickými specifikacemi nebo s jinými požadavky s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,
- technické specifikace nebo jiné požadavky, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi nebo jinými požadavky; to však neplatí pro technické specifikace nebo jiné požadavky, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

Jedná se o technické předpisy přijaté orgány, které členské státy jmenovaly a které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném Komisí před 1. červencem 1995 v rámci výboru uvedeného v článku 5.

Stejný postup se použije pro změnu tohoto seznamu;

10. „návrhem technického předpisu“ znění technické specifikace nebo jiného požadavku včetně správních předpisů, které je vypracováno se záměrem vydat tuto specifikaci nebo ji v konečném stadiu vydat jako technický předpis, které je ve stadiu přípravy, kdy ještě mohou být provedeny zásadní změny.

Tato směrnice se nevztahuje na opatření, která členské státy považují podle Smlouvy za nezbytná pro ochranu osob, zejména pracovníků, při používání výrobků, pokud tato opatření nemají na výrobky vliv.

Článek 2

1. Komise a normalizační orgány uvedené v přílohách I a II musí být informovány o nových předmětech, u nichž národní orgány uvedené v příloze II rozhodly jejich začleněním do svého normalizačního programu o vypracování normy nebo o její změně, nejde-li o identické nebo ekvivalentní převzetí mezinárodní nebo evropské normy.

2. Ve zprávě podle odstavce 1 se uvede zejména, zda daná norma

- přijímá mezinárodní normu, aniž se jedná o ekvivalentní převzetí,
- bude novou národní normou, nebo
- bude změnou národní normy.

Po konzultaci s výborem uvedeným v článku 5 může Komise za účelem snazšího vyhodnocení těchto zpráv vypracovat pravidla pro jejich jednotné vypracovávání, jakož i plán a kritéria jejich předávání a vyhodnocování.

3. Komise může vyžadovat předložení celých normalizačních programů nebo jejich částí.

Tyto informace zpřístupní Komise členským státům ve formě, která umožní posouzení a porovnání rozdílných programů.

4. Komise v případě potřeby změní přílohu II na základě sdělení členských států.

5. Rada rozhoduje na základě návrhu Komise o každé změně přílohy I.

Článek 3

Normalizačním orgánům uvedeným v přílohách I a II, jakož i Komisi budou na vyžádání zaslány všechny návrhy norem. Tyto orgány budou průběžně informovány dotyčným orgánem o opatřeních, která byla přijata na základě jejich případných připomínek k návrhům.

Článek 4

1. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření zajišťující, aby jejich normalizační orgány:

- sdělovaly informace v souladu s články 2 a 3,
- zveřejňovaly návrhy norem tak, aby své připomínky k nim mohly vyjádřit i strany usazené v jiných členských státech,
- umožňovaly ostatním orgánům uvedeným v příloze II zapojit se pasivně nebo aktivně (vysláním pozorovatele) do předpokládaných činností,
- neměly námitky proti tomu, aby se předmět normalizace obsažený v jejich pracovním programu projednával na evropské úrovni v souladu s pravidly stanovenými evropskými normalizačními orgány, a nevyvíjely žádnou činnost, která by mohla být na újmu rozhodnutí v tomto směru.

2. Členské státy se zejména zdrží uznání, schválení nebo použití národní normy přijaté v rozporu s články 2 a 3 a odstavcem 1 tohoto článku.

Článek 5

Zřizuje se stálý výbor složený ze zástupců jmenovaných členskými státy, kteří si mohou přizvat ke spolupráci odborníky nebo poradce; výboru předsedá zástupce Komise.

Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 6

1. Výbor se schází nejméně dvakrát ročně se zástupci normalizačních orgánů uvedených v přílohách I a II.

2. Komise předkládá výboru zprávu o zavádění a používání postupů uvedených v této směrnici a návrhy na odstranění existujících nebo pravděpodobných překážek obchodu.

3. Výbor se vyjádří ke sdělením a návrhům uvedeným v odstavci 2 a v této souvislosti může Komisi navrhnout zejména, aby

- požádala evropské normalizační orgány o vypracování evropské normy ve stanovené lhůtě,
- zajistila, aby dotyčné členské státy tam, kde to bude nezbytné k zamezení vzniku překážek obchodu, rozhodli nejprve mezi sebou o vhodných opatřeních,
- přijala všechna vhodná opatření,

— určila oblasti, v nichž je nezbytné provést harmonizaci, a popřípadě přijala odpovídající opatření k provedení harmonizace v daném odvětví.

4. Komise musí konzultovat s výborem:

- a) před provedením jakékoli změny seznamů v přílohách I a II (čl. 2 odst. 1);
- b) při vypracovávání pravidel pro jednotné vypracovávání zpráv, jakož i plánů a kritérií pro předkládání normalizačních programů (čl. 2 odst. 2);
- c) při výběru konkrétního systému výměny informací podle této směrnice a při jakékoli jeho změně;
- d) při ověřování fungování systému vytvořeného podle této směrnice;
- e) o žádostech určených normalizačním orgánům podle odst. 3 první odrážky.

5. Komise může konzultovat s výborem každý jí předložený předběžný návrh technického předpisu.

6. Výboru může být na žádost jeho předsedy nebo na žádost členského státu předložena jakákoli otázka týkající se provádění této směrnice.

7. Jednání výboru a jemu předkládané informace jsou důvěrné.

Výbor a národní orgány však mohou za účelem získání odborného stanoviska a při dodržení nezbytných bezpečnostních opatření konzultovat fyzické nebo právnické osoby včetně osob ze soukromého sektoru.

Článek 7

1. Členské státy přijmou všechna vhodná opatření k zajištění toho, aby během přípravy evropské normy podle čl. 6 odst. 3 první odrážky nebo po jejím schválení nepřijímaly jejich normalizační orgány žádná opatření, která by mohla poškodit zamýšlenou harmonizaci, a zejména aby v dané oblasti nezveřejňovaly žádnou novou nebo revidovanou národní normu, která by nebyla plně v souladu s existující evropskou normou.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na práce normalizačních orgánů prováděné na žádost orgánů veřejné moci s cílem vypracovat technické specifikace nebo normu pro určité výrobky za účelem přijetí technického předpisu pro tyto výrobky.

Členské státy v souladu s čl. 8 odst. 1 sdělí Komisi všechny žádosti uvedené v předchozím pododstavci jako návrhy technických předpisů a uvedou důvody pro jejich přijetí.

Článek 8

1. S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.

Je-li to vhodné a nebylo-li tak již učiněno s předchozím sdělením, oznámí současně členské státy znění základních právních nebo správních předpisů, které jsou zásadně a přímo dotčeny, pokud je znalost těchto znění nezbytná pro posouzení účinků navrhovaného technického předpisu.

Členské státy musí v souladu s výše uvedenými podmínkami znovu sdělit návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení, doplní specifikace nebo požadavky nebo zpřísní požadavky.

Zejména tam, kde se návrh snaží omezit uvedení chemické látky, přípravku nebo výrobku na trh nebo jejich používání z důvodu ochrany veřejného zdraví, ochranu spotřebitele a životního prostředí, předají členské státy rovněž buď přehled všech příslušných údajů o příslušné látce, přípravku nebo výrobku a o známých a dostupných náhražkách, nebo odkazy na ně, jsou-li takové údaje dostupné, a sdělí předpokládané účinky opatření na veřejné zdraví a ochranu spotřebitele a životního prostředí společně s analýzou rizik provedenou odpovídajícím způsobem v souladu s obecnými zásadami hodnocení rizik chemických látek uvedenými v čl. 10 odst. 4 nařízení (EHS) 793/93⁽¹⁾ u existující látky nebo v čl. 3 odst. 2 směrnice 67/548/EHS⁽²⁾ u látky nové.

Komise neprodleně oznámí ostatním členským státům návrh a všechny dokumenty, které jí byly předány. Komise rovněž může tento návrh předložit výboru uvedenému v článku 5, a popřípadě výboru odpovědnému za danou oblast, aby se k němu vyjádřily.

U technických specifikací nebo jiných požadavků uvedených v čl. 1 odst. 9 druhém pododstavci třetí odrážce se podrobné připomínky nebo stanoviska Komise nebo členských států mohou týkat pouze toho hlediska opatření, které může bránit obchodu, nikoli jeho hlediska daňového nebo finančního.

2. Komise a členské státy mohou členskému státu, který předložil návrh technického předpisu, předat připomínky, které tento členský stát vezme v co největší míře v úvahu při následné přípravě technického předpisu.

3. Členské státy neprodleně sdělí konečné znění technického předpisu Komisi.

4. Informace poskytnuté podle tohoto článku nejsou považovány za důvěrné, pokud o to oznamující členský stát výslovně nepožádá. Každá taková žádost musí být odůvodněna.

Byla-li přijata nezbytná ochranná opatření, mohou si výbor uvedený v článku 5 a národní správní orgány v podobných případech vyžádat znalecký posudek od fyzických nebo právnických osob činných v soukromém sektoru.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) 793/93 ze dne 23. března 1993 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek (Úř. věst. L 84, 5.4.1993, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. L 196, 16.8.1967, s. 1). Směrnice ve znění směrnice 92/32/EHS (Úř. věst. L 154, 5.6.1992, s. 1).

5. Jsou-li navrhované technické předpisy součástí opatření, jejichž sdělení Komisi ve stadiu návrhu vyžaduje jiný závazný akt Společenství, mohou členské státy provést sdělení v souladu s čl. 8 odst. 1 této směrnice podle tohoto jiného právního předpisu, pokud výslovně uvedou, že uvedené sdělení je rovněž sdělením pro účely této směrnice.

Nečinnost Komise ve věci návrhu technického předpisu podle této směrnice nemá vliv na žádné rozhodnutí, které by mohlo být přijato podle jiných právních předpisů Společenství.

Článek 9

1. Členské státy odloží přijetí návrhu technického předpisu o tři měsíce ode dne, kdy Komise obdrží sdělení podle čl. 8 odst. 1.

2. Členské státy odloží

— o čtyři měsíce přijetí návrhu technického předpisu, který má formu dobrovolné dohody ve smyslu čl. 1 odst. 9 druhé odrážky,

— aniž jsou dotčeny odstavce 3, 4 a 5, přijetí jakéhokoli jiného návrhu technického předpisu o šest měsíců

ode dne, kdy Komise obdrží sdělení podle čl. 8 odst. 1, zaujme-li Komise nebo jiný členský stát do tří měsíců od tohoto dne podrobné stanovisko, z něhož vyplývá, že předpokládané opatření může vytvořit překážky volného pohybu zboží na vnitřním trhu.

Dotyčný členský stát předloží Komisi zprávu o opatřeních, která na základě těchto podrobných stanovisek hodlá přijmout. Komise se k těmto opatřením vyjádří.

3. Členské státy odloží přijetí návrhu technického předpisu o 12 měsíců ode dne, kdy Komise obdržela sdělení podle čl. 8 odst. 1, oznámí-li Komise do tří měsíců od tohoto data svůj záměr navrhnout nebo přijmout směrnici, nařízení nebo rozhodnutí v této věci v souladu s článkem 189 Smlouvy.

4. Členské státy odloží přijetí návrhu technického předpisu o 12 měsíců ode dne, kdy Komise obdržela sdělení podle čl. 8 odst. 1, oznámí-li Komise do tří měsíců od tohoto data své zjištění, že se návrh technického předpisu týká věci, která je

v působnosti návrhu směrnice, nařízení nebo rozhodnutí předloženého Radě v souladu s článkem 189 Smlouvy.

5. Přijme-li Rada společný postoj podle odstavců 3 a 4 v období pozastavení prací, prodlouží se tato doba kromě výjimek uvedených v odstavci 6 na 18 měsíců.

6. Povinnosti uvedené v odstavcích 3, 4 a 5 zanikají,

— informuje-li Komise členské státy, že již nemá v úmyslu navrhnout nebo přijmout závazný právní předpis Společenství,

— informuje-li Komise členské státy, že svůj návrh nebo záměr vzala zpět,

— jakmile Komise nebo Rada přijala závazný právní předpis Společenství.

7. Odstavce 1 až 5 se nepoužijí, je-li členský stát z naléhavých důvodů způsobených vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi, které souvisejí s ochranou veřejného zdraví nebo s bezpečností, s ochranou živočichů nebo rostlin, nucen ve velmi krátké lhůtě připravit technické předpisy tak, aby byly neprodleně vydány a provedeny, aniž by byly možné jakékoli konzultace. Ve sdělení podle článku 8 odůvodní členský stát naléhavost příslušných opatření. Komise se neprodleně k tomuto sdělení vyjádří. V případech nesprávného použití tohoto postupu přijme Komise vhodná opatření. Komise pravidelně informuje Evropský parlament.

Článek 10

1. Ustanovení článků 8 a 9 se nepoužijí pro právní a správní předpisy členských států nebo dobrovolné dohody, jimiž členské státy:

— plní závazné právní předpisy Společenství, které vedou k přijetí technických specifikací,

— plní závazky vyplývající z mezinárodních dohod, které vedou k přijetí společných technických specifikací ve Společenství,

— využívají ochranných doložek obsažených v závazných právních předpisech Společenství,

- používají čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 92/59/EHS ⁽¹⁾
 - se omezují pouze na výkon rozsudku Soudního dvora Evropských společenství,
 - se omezují v souladu se žádostí Komise pouze na změnu technického předpisu uvedeného v čl. 1 odst. 9 této směrnice se záměrem odstranit překážky obchodu.
2. Článek 9 se nepoužije pro právní a správní předpisy zakazující výrobu, pokud nebrání volnému pohybu zboží.
 3. Ustanovení čl. 9 odst. 3 až 6 se nepoužijí pro dobrovolné dohody uvedené v čl. 1 odst. 9 druhé odrážce.
 4. Článek 9 se nepoužije pro technické specifikace nebo jiné požadavky uvedené v čl. 1 odst. 9 třetí odrážce.

Článek 11

Komise předloží každé dva roky Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o výsledcích dosažených při používání této směrnice. Seznamy normalizačních prací svěřených evropským normalizačním orgánům podle této směrnice, jakož i statistické údaje o přijatých oznámeních, budou každoročně zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 12

Technický předpis přijatý členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při

jeho úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 13

1. Směrnice a rozhodnutí uvedené v příloze III části A se zrušují, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze III části B.
2. Odkazy na zrušené směrnice a rozhodnutí se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 15

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 22. června 1998.

Za Evropský parlament

předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

předseda

J. CUNNINGHAM

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/59/EHS ze dne 29. června 1992 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 24).

PŘÍLOHA I

EVROPSKÉ NORMALIZAČNÍ ORGÁNY

CEN

Evropský výbor pro normalizaci

Cenelec

Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice

ETSI

Evropský institut pro normalizaci v telekomunikacích

PŘÍLOHA II

NÁRODNÍ NORMALIZAČNÍ ORGÁNY

1. BELGIE
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DÁNSKO
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. NĚMECKO
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. ŘECKO
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. ŠPANĚLSKO
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANCIE
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité – Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IRSKO
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITÁLIE
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI a CEI přenesly ve spolupráci s Istituto delle Poste e Telecomunicazioni a Ministero dell'Industria činnost v rámci ETSI na CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

9. LUCEMBURSKO

ITM

Inspection du travail et des mines

SEE

Service de l'énergie de l'État

10. NIZOZEMSKO

NII

Nederlands Normalisatieinstituut

NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. RAKOUSKO

ÖN

Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE

Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGALSKO

IPQ

Instituto Português da Qualidade

13. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

BSI

British Standards Institution

BEC

British Electrotechnical Committee

14. FINSKO

SPS

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC

Telehallintokeskus

Teleförvaltningscentralen

SESKO

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. ŠVÉDSKO

SIS

Standardiseringen i Sverige

SEK

Svenska elektriska kommissionen

ITS

Informationstekniska standardiseringen

PŘÍLOHA III

ČÁST A

Zrušené směrnice a rozhodnutí

(uvedené v článku 13)

Směrnice Rady 83/189/EHS a tyto její změny

Směrnice Rady 88/182/EHS

Rozhodnutí Komise 90/230/EHS

Rozhodnutí Komise 92/400/EHS

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/10/ES

Rozhodnutí Komise 96/139/ES

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 13)

Směrnice	Lhůta pro provedení
83/189/EHS (Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8)	31.3.1984
88/182/EHS (Úř. věst. L 81, 26.3.1988, s. 75)	1.1.1989
94/10/ES (Úř. věst. L 100, 19.4.1994, s. 30)	1.7.1995

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 83/189/EHS	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 11
Článek 12	Článek 12
—	Článek 13
—	Článek 14
—	Článek 15
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
—	Příloha III
—	Příloha IV